

ob poraslih
stenah
zapuščenih vaških
pokopališč

Dan pa je bil kakor topol
kakor lipa

Jablane so bele in posekane
ležale
vzdolž rženih polj

Klečali so v visokem grmovju
Obdarjeni z

glasovi
jutra

In z visokih dreves so visele
pesmi

ozkogrih
ptičev

Oni pa so
z molitvijo na ustnicah
z zmagovito

nepremagljivostjo

besed v grlu

pogledovali čez obrežne travnike

Bezgovo drevje in lesene klopi
so se menjavale
v enakomernih
presledkih

In tako ločevale
vrt z gozdom od
porjavelih
pokopaliških
zidov

11.

Nemirni so se pomikali naprej
kakor jate rumenokljunih
ptičev

Jeseni so jim prihajale nasproti
breztelesne podobe

z oddaljenih

morskih

obal

S kratkimi odrezanimi glasovi so skušali opravičiti
neprijetno

prisotnost

misli

Brezskrbni so se izgubljali

In se spozabljali

nad pernatimi

pelikani

12.

Polaščal se jih je nemir

13.

Tam na koncu pa so jih že dolgo
nestrpno pričakovali

Z odvečnim navdušenjem

Z bakrenim ječanjem

S topimi enakomernimi udarci